

[Indenrigsministeren]

dendes tjenesteplichter ifølge hans eller hendes ansættelsesforhold. Derfor er der ikke grund til at fastsætte nogen særregler for offentligt ansatte, der nægter at udføre pålagte civilforsvarsopgaver, eftersom der i sig selv i § 13 og fortolkningen af den er disse begrænsninger.

Thoft (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret; det er første gang, jeg i spørgetiden har fået svar på det, jeg har spurgt om. Tak for det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 235

10) Til *indenrigsministeren* af:

Lenger (VS):

»Hvad kan ministeren oplyse om sundhedsstyrelsens hidtidige og kommende indsats over for sundhedsfarlige fiberlofter i daginstitutioner, skoler, plejehjem og på hospitaler?«

Skriftlig begrundelse

I Århus kommune er det i den seneste tid blevet afsløret, at fiberlofterne i en lang række daginstitutioner er sundhedsfarlige. Det er over for spørgeren oplyst, at sundhedsstyrelsen modtog meddelelse herom allerede i 1978, men at man intet har foretaget sig.

I forbindelse med afdækningen af sagen fra Århus kommune er det blevet dokumenteret, bl.a. gennem adskillige artikler i Aarhus Stiftstidende, at samme type lofter er anvendt i stort omfang i adskillige institutioner, især inden for den kommunale sektor.

Der er bl.a. konstateret megen sygdom hos børnene i de berørte institutioner i Århus kommune, og der er bevist forekomster af sylespidse glassplinter i luften. Bl.a. har en spytpølse fra et barns fader vist indhold af glassplinter efter den korte tids ophold, mens han afleverede sit barn.

Spørgeren ønsker en forklaring på sundhedsstyrelsens hidtidige passivitet samt oplysning om, hvad sundhedsstyrelsen nu agter at foretage sig.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det bliver sådan lidt summarisk. Spørgsmålet om den sundhedsskadelige virkning af

mineraluldsfibre for indeklimaet blev første gang forelagt for sundhedsstyrelsen i 1980 af en af landets embedslægeinstitutioner, men sundhedsstyrelsen fandt dengang ikke videnskabelig dokumentation for, at der var en skadelig virkning. Sundhedsstyrelsen har dog over for byggestyrelsen under boligministeriet understreget behovet for, at sundhedsmæssige overvejelser indgår, når man vælger byggematerialer.

I juli 1981 udarbejdede sundhedsstyrelsen på grundlag af en redegørelse fra landets embedslægeinstitutioner et notat om de da kendte sundhedsmæssige forhold med relation til indeklimaet. Notatet, som kom ud af det, blev fremsendt til boligministeriet, og dér understregede man behovet for en »oprustning« af forskningen på området samt en kombineret løbende overvågning af hele boligområdet af de sundhedsfaglige og byggetekniske ting.

Så i marts 1982 på initiativ af boligministeriet har spørgsmålet også været behandlet på et møde, man har haft mellem forskellige implicerede parter, og konklusionen var her, at byggestyrelsen gerne vil medvirke til at fastsætte nogle grænser for fiberafgivelse fra bl.a. disse loftsbeklædningsmaterialer. Sundhedsstyrelsen har løbende siden fulgt både den nationale og den internationale udvikling på området og har etableret et indeklimapanel bestående af en hel række faglige parter. Formålet med dette panel er at sætte sundhedsstyrelsen i stand til på grundlag af de nyeste forskningsresultater at tage initiativ vedrørende indeklimaet.

Min taletid er opbrugt. Jeg skal fortsætte, for der er faktisk et initiativ til på vej.

Lenger (VS):

Hvis jeg nu stiller et supplerende spørgsmål, får ministeren jo mere taletid bagefter.

Jeg vil gerne sige tak for svaret, og så vil jeg gerne supplere ved at oplyse, at efter at jeg har stillet spørgsmålet, var der i Aarhus Stiftstidende i lørdags – det var den 10. marts – et interview med medicinaldirektør Søren K. Sørensen, som over for denne konkrete sag, som jeg har belyst i begrundelsen for spørgsmålet, bl.a. sagde – jeg citerer:

»Den tekniske udvikling løber så stærkt, at vi hverken har ansvar eller mulighed for